

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4To/13/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8312010086
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Zeleňáková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8312010086.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martiny Zeleňakovej a sudcov JUDr. Petra Tobiaša a JUDr. Moniky Halkociovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 16.05.2013 v trestnej veci proti obžalovanému Y. B. pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 2 T 21/2012 zo dňa 10.10.2012, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uznal obžalovaného Y. B. vinným zo spáchania prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

- v období od 13.06.2008 do 27.06.2008 na presne nezistenom mieste, vystupujúc pod menom T. T. vylákal pod zámkou zabezpečenia sezónnych prác od najmenej 11 osôb zálohu, a to od L. V. sumu vo výške 86,30 eur (2.600,- Sk), od T. W. sumu vo výške 43,15 eur (1.300,- Sk), od I. W. sumu vo výške 43,15 eur (1.300,- Sk), od T. L. sumu vo výške 43,15 eur (1.300,- Sk), od Y. V. sumu vo výške 86,30 eur (2.600,- Sk), od T. J. sumu vo výške 86,30 eur (2.600,- Sk), od O. K. sumu vo výške 43,15 eur (1.300,- Sk), od L. V. sumu vo výške 43,15 eur (1.300,- Sk), od T. U. sumu vo výške 43,15 eur (1.300,- Sk), od Q. Z. sumu vo výške 86,30 eur (2.600,- Sk), a od Y. T. sumu vo výške 86,30 eur (2.600,- Sk), kde tieto peniaze mu boli menovanými osobami zaslané na ním uvedený účet, vedený vo P., a.s., avšak do dnešného dňa sľúbenú prácu v zahraničí nezabezpečil, poskytnutú zálohu nevrátil, čím takto svojím konaním uviedol najmenej 11 osôb do omylu a spôsobil tak škodu vo výške najmenej 690,43 eur (20.800,- Sk).

Podľa § 44 Tr. zák. prvostupňový súd upustil od uloženia súhrnného trestu obžalovanému, pretože trest odňatia slobody uložený mu rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2 T 105/2011 zo dňa 12.03.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3 To 46/2012 zo dňa 05.06.2012 vo výmere 8 (ôsmich) rokov a 2 (dvoch) mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia považoval za dostatočný.

Proti tomuto rozsudku, avšak len čo do výroku o treste, podal v zákonom stanovenej lehote okresný prokurátor odvolanie. V písomných dôvodoch svojho odvolania namietal, že súd prvého stupňa nedostatočne zohľadnil okolnosti svedčiacie o stupni nebezpečnosti konania obžalovaného, a to najmä počet poškodených osôb. Vyjadril názor, že v prejednávanej veci neboli splnené podmienky pre použitie ust. § 44 Tr. zák., pretože trest ukladaný na dolnej hranici trestnej sadzby nepovažoval za dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a. Poukázal na to, že obžalovaný sa tej istej rozsiahlej trestnej činnosti dopúšťal opakovane, napriek odsudzujúcim rozsudkom, po dlhú dobu od roku 2005, a to na území Slovenskej ako aj Českej republiky, pričom si plne uvedomoval, že pácha rozsiahlu a vysoko sofistikovanú trestnú činnosť s tým, že jeho obeťami boli ľudia v núdzi, nezamestnaní, ktorí si hľadali prácu. V podstate z týchto dôvodov navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušil a sám rozhodol tak, že obžalovanému uloží trest odňatia slobody v strede trestnej sadzby.

Na základe takto podaného odvolania postupoval krajský súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Keďže krajský súd v danom prípade nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., preskúmaval len napadnutý výrok rozsudku, teda výrok o treste a po takomto preskúmaní dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, ktoré skutočnosti vzal súd prvého stupňa do úvahy pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu. Plynie z neho, že prihliadal najmä na jednotlivé zásady ukladania trestov vyplývajúce z ust. § 34 Tr. zák. Z ust. § 34 ods. 4 Tr. zák. vyplývajú jednotlivé hľadiska ukladania trestu, ktorými sú spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútky, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osoba páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, pričom účelom trestu vyplývajúcim z ust. § 34 ods. 1 Tr. zák. je ochrana spoločnosti pred páchatel'om tým, že trest mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorenie podmienok na výchovu páchatel'a k tomu, aby viedol riadny život a súčasne odradenie iných od páchania trestných činov a zároveň vyjadrenie morálneho odsúdenia páchatel'a spoločnosťou.

Z predloženého spisu je zrejmé, že v mieste trvalého bydliska je obžalovaný hodnotený len všeobecne, z ústavu na výkon trestu odňatia slobody je hodnotený kladne, avšak v odpise registra trestov má sedem záznamov, s tým, že v prvom prípade išlo o podmiennečné zastavenie trestného stíhania, pričom obžalovaný sa v skúšobnej dobe podmiennečného zastavenia osvedčil, a preto na tento záznam, s ohľadom na prezumpciu neviny, nie je možné prihliadať, ďalšie záznamy v odpise registra trestov však svedčia pre záver, že obžalovaný sa v minulosti už v šiestich prípadoch do rozporu so zákonom, a to prevažne pre majetkovú trestnú činnosť, dostal. Na strane druhej v dvoch prípadoch, zo spomínaných šiestich, sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený a aj keď fikcia neodsúdenia sa na skutočnosť, že aj v týchto prípadoch sa trestného činu dopustil, z hľadiska hodnotenia jeho osoby, nevzťahuje, na tieto odsúdenia práve pre fikciu neodsúdenia, ako na príťažujúcu okolnosť, nie je možné prihliadať a rovnako tak nie je možné prihliadať na odsúdenie českým súdom, ktorému je venovaný štvrtý záznam v odpise registra trestov obžalovaného, pretože v tomto prípade ide o odsúdenie súdom cudzieho štátu, ktoré nadobudlo právoplatnosť pred 01.01.2013 (§ 7b v spojení s § 438e Tr. zák. v znení zák. č. 334/2012 Z.z. účinného od 01.01.2013), pričom krajský súd nemá vedomosť ani o tom, že by toto rozhodnutie bolo na území SR uznané, avšak aj v tomto prípade nie je možné prehliadnuť, z hľadiska hodnotenia osoby obžalovaného, že aj v tomto prípade sa trestného činu, a to majetkovej povahy dopustil. Posledné tri záznamy zodpovedajú potom trestnej činnosti obžalovaného, za ktorú mu bol postupne ukladaný jeden súhrnný trest. Vyššie uvedené skutočnosti potom bránia záveru, že by obžalovaný spáchal trestnú činnosť v prejednávanej veci potom, čo bol už súdom za iné trestné činy odsúdený, a to buď preto že išlo o fikciu neodsúdenia, odsúdenie súdom cudzieho štátu alebo podmiennečné zastavenie trestného stíhania, preto v konaní obžalovaného nemožno vzhliadnuť príťažujúcu okolnosť spočívajúcu v tom, že v minulosti už bol za trestný čin odsúdený (§ 37 písm. m/ Tr. zák.) a neobstojí potom ani námietka odvolateľa, že trestnú činnosť páchal aj napriek tomu, že už súdmi za takúto trestnú činnosť bol odsúdený.

Obžalovanému poľahčovalo, že sa k spáchaniu trestného činu priznal a jeho spáchanie oľutoval (§ 36 písm. l/ Tr. zák.) o čom svedčí aj skutočnosť, že peniaze, ktoré od poškodených vylákal, poškodeným vrátil, ako to vyplýva z kópii ústrižkov poštových poukážok, ktoré krajský súd na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní okresného prokurátora prečítal. Na strane druhej nebolo možné uzavrieť, že by obžalovaný pred spáchaním predmetnej trestnej činnosti viedol riadny život (išlo by o poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zák.), pretože aj keď na jeho predchádzajúce odsúdenia pre vyššie uvedené príčiny, ako na príťažujúcu okolnosť, nebolo možné prihliadať, z hľadiska hodnotenia jeho osoby nebolo možné prehliadnuť, že aj v týchto prípadoch sa trestnej činnosti dopustil a páchanie trestnej činnosti vedeniu riadneho života nenasvedčuje.

Z obsahu predloženého spisu, ako aj obsahu spisov pripojených a na verejnom zasadnutí, konanom o odvolaní okresného prokurátora, aj krajským súdom oboznámených, vyplýva, že skutku žalovaného v prejednávanej veci sa obžalovaný dopustil v júni 2008, pričom rozsudok Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2 T 105/11 bol vyhlásený dňa 12.03.2012 (skutkov v uvedenej veci sa obžalovaný dopustil v septembri 2005 a marci 2006), rozsudok Okresného súdu Nitra sp. zn. 5 T 1/08 bol vyhlásený dňa 17.08.2011 (skutku sa v tejto veci dopustil v októbri 2007) a trestný rozkaz Okresného súdu Senica sp. zn. 2 T 152/10 bol obžalovanému doručený dňa 17.01.2011 (kedy nastali účinky vyhlásenia rozsudku - § 353 ods. 6, druhá veta, Tr. por.), pričom skutku v tejto veci sa obžalovaný dopustil máji 2010, z uvedeného potom vyplýva, že obžalovaný sa skutkov tak v prejednávanej veci ako aj vo vyššie uvedených veciach dopustil predtým, ako bol vyhlásený prvý odsudzujúci rozsudok (sp. zn. 2 T 152/2010), a preto prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu za všetky tieto zbiehajúce sa trestné činy.

Na tomto mieste je potom ešte potrebné uviesť, že obžalovanému priťažovalo, že spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h/ Tr. zák.), keďže pri úvahách o treste musel súd prihliadať s ohľadom na vyššie uvedené nie len na trestnú činnosť v prejednávanej veci, ale musel brať do úvahy aj trestnú činnosť spáchanú vo všetkých vyššie uvedených trestných veciach týkajúcich sa zbiehajúcich sa trestných činov.

Ako to už bolo uvedené obžalovanému bol vo vyššie uvedenej trestnej veci Okresného súdu Piešťany uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere ôsmich rokov a dvoch mesiacov, a to nie len za skutky v uvedenej veci ale aj za skutky vyplývajúce z ostatných vyššie uvedených trestných vecí týkajúcich sa zbiehajúcich sa trestných činov. Bol mu teda uložený v podstate za to, že podviedol 391 osôb spravidla tým, že im ponúkal sprostredkovanie práce, pričom tento svoj záväzok nemal v úmysle splniť a ani ho nespĺnil a spôsobil im tak v súhrne škodu vo výške 16.491,13 eur plus tento trest sa vzťahoval aj na skutok spočívajúci v tom, že pre svoju potrebu prechovával tri tabletky extázy. Je nutné konštatovať, že s ohľadom na výšku spôsobenej škody viac ako osemročný trest odňatia slobody je trestom vysokým, avšak vzhľadom na to, že naozaj išlo zo strany obžalovaného o rozsiahlu trestnú činnosť, páchanú po dlhú dobu, teda s ohľadom na veľké množstvo poškodených osôb, a to spravidla osôb v núdzi hľadajúcich si zamestnanie je trestom primeraným a na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného a na vyjadrenie morálneho odsúdenia páchatel'a spoločnosťou trestom potrebným, a to bez ohľadu na upravenú dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby pre najprísnejšie trestný zbiehajúci sa trestný čin vyplývajúcu z použitia asperačnej (zostrovacej) zásady zakotvenej ust. § 41 ods. 2 Tr. zák. v znení pred vyhlásením nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL ÚS 106/2011 z 28.11.2012, keďže rešpektujúc uvedený nález by u obžalovaného za použitia asperačnej zásady (teda bez úpravy dolnej zákonom stanovenej hranice trestnej sadzby a len po úprave hornej hranice, teda jej zvýšení o jednu tretinu) prichádzalo do úvahy ukladať trest odňatia slobody až do trinástich rokov a štyroch mesiacov. Uloženie trestu vo výmere ôsmich rokov a dvoch mesiacov je podľa názoru krajského súdu, práve s ohľadom na závažnosť spáchanej trestnej činnosti vyplývajúcej najmä z veľkého počtu poškodených osôb v núdzi namieste, a to aj bez zákonného príkazu ukladať trest nad polovicu upravenej trestnej sadzby najprísnejšie trestného trestného činu.

Na strane druhej podvedenie ďalších 11 ľudí v prejednávanej veci obžalovaným a spôsobenie im škody vo výške 690,43 eur už podľa názoru krajského súdu nezvyšuje závažnosť konania obžalovaného do takej miery, aby bolo potrebné ešte trest vo výmere ôsmich rokov a dvoch mesiacov ďalej zvyšovať a tento trest aj krajský súd považuje na nápravu obžalovaného, na ochranu spoločnosti a na vyjadrenie morálneho odsúdenia páchatel'a spoločnosťou za trest primeraný, zvlášť za situácie, keď obžalovaný peniaze, ktoré od poškodených podvodne vylákal poškodeným aj vrátil.

Pokiaľ sa odvolateľ domáhal uloženia trestu v polovici trestnej sadzby, k tomu sa žiada uviesť, že už trest vo výmere ôsmich rokov a dvoch mesiacov je niekde v polovici upravenej trestnej sadzby (po zvýšení hornej hranice o jednu tretinu na úroveň 13 rokov a 4 mesiacov), pretože ust. § 41 ods. 2 Tr. zák. aj pred spomínaným nálezom Ústavného súdu SR neukladalo zvyšovať dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby, ale prikazovalo ukladať trest nad polovicu takto upravenej trestnej sadzby (po zvýšení hornej hranice), teda dolná hranica zostávala nezmenená, len súd nemohol uložiť trest rovný polovici alebo pod polovicu upravenej trestnej sadzby (upravenej sa má namysli zvýšenie hornej hranice).

Podmienky tak pre upustenie od uloženia súhrnného trestu boli aj podľa názoru krajského súdu splnené, a preto súd prvého stupňa postupoval správne, keď od uloženia súhrnného trestu upustil považujúc

trest vo výmere ôsmich rokov a dvoch mesiacov uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za trest dostatočný.

Na základe vyššie uvedených dôvodov potom krajský súd odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné postupom podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.